

28ste zondag door het jaar C-cyclus

Hoe erg moet het zijn zich totaal buiten gesloten voelen uit het eigen gezin, uit de eigen familie, de eigen buurt, de geloofsgemeenschap.

Dit is het wat melaatsen overkwam toen de ziekte nog niet kon genezen worden.

In de tijd van Jezus was het niet anders. Melaatsen werden afgezonderd zonder uitzicht op genezing.

Daarnet hoorden we dat Jezus een antwoord geeft op de hulpkreet van 10 melaatsen. Hij stuurt ze naar de priesters en onderweg worden ze genezen.

Minder spectaculair kan hun genezing niet verteld worden. Het doet ons vermoeden dat het hier om meer gaat dan om een genezing. Inderdaad.

Eén van de tien keerde terug toen hij merkte dat hij genezen was, het was een Samaritaan, een niet-jood. Hij ging niet naar de priesters wellicht omdat hij zich realiseerde dat hij als Samaritaan niet welkom was bij de priesters. Hij keerde terug naar Jezus. Hij zag in dat Jezus meer was dan een Meester en geloofde dat in Jezus God aan het werk is en dankbaar brengt hij eer aan God.

En dan komt de vraag: "Waar zijn de negen anderen?"

De negen anderen doen wat Jezus hen zei, zich laten zien aan de priesters, zoals de Joodse wet het voorschrijft want alleen de priesters konden hen "rein" verklaren. Ze volgden dus enkel de wet, hadden Jezus wel erkend als een Meester, een Leraar, misschien wel als een profeet, maar niet als de Messias, de door God gezondene. Zij zijn wel lichamelijk genezen maar niet echt gered. Godsdienstige wetten en voorschriften alleen uiterlijk naleven verstikt de menselijke relaties en de verbondenheid met elkaar en met God.

Beste medegelovigen, dit evangelie nodigt ons uit om, zoals Jezus, mensen en hun welzijn belangrijker te vinden dan wetten en voorschriften die het welzijn van mensen in de weg staan.

Is dit evangelie ook geen uitnodiging om een open geloofsgemeenschap te zijn?

Een gemeenschap die niemand uitsluit, waar iedereen welkom is.

Een gemeenschap waar vragen om hulp worden gehoord en beantwoord.

Is het vooral geen uitnodiging om hier met luide stem en met een dankbaar hart eer te brengen aan God?

Met een dankbaar hart, want elke dag is er wel iets of iemand om dankbaar voor te zijn. In een kalender met Boeddhistische wijsheden las ik "Laat je laatste gedachte van de dag dankbaarheid zijn" Dankbaarheid als levenshouding staat haaks op de houding die alles vanzelfsprekend vindt.

Laten we dan deze viering verder zetten en met een dankbaar hart God eren en ons geloof uitspreken in Hem die is: Vader Zoon en H. Geest.-

M.-J. Speleman